

που μηδέ εἴς γε καδέ χεδαλογυῖς
 μοῖς ἀνωγῶν· κῆρᾶ ρεθρῶ ζῆα
 μῶν κῶ εἰς καθαργενης εἰσφῶδῶ
 λήθῃ καὶ δὲ γὰ φίνη τοῖς εἰε φῶς· ὅσοι
 δευῶ χουσι γέ πῃ εἰσπῆν παρὰ ἐπὶ
 σιῶ που· ὅ πῃ καὶ δὲ χεδαλογυῖς μῶν
 πῶν ὅ ζο μολογου μῶν· ἡμῶν που
 γὰ λῆ πῃ ὅ ἐπί σιῶ που πόντε τῶ·
 καὶ ὁ αἰθερῆς κῆρδῶ ἀθῆ θά
 μωτον· ἢ τε γῆρ ὅτα κῆ λῆ πῃ ὅ ἐπῆ
 σιῶ που καὶ χαρῆς ἐπὶ εἰσπῆν του
 ἐπὶ σιῶ που ὅ ἰερα δὲ χεδαλογυῖς
 λῆ γὰ ἀμῶν του θαμῶ του· καὶ λο
 γυῖς μοῖς ἀνωγῶν· καὶ δε κῆ καὶ λῆ
 πῶ ἀμῶν κῆ μῶν· **πρῶ μῶν κῆ**
φῶ κῶ σῶν τῶν γῆρ γορῶ του καὶ
γῆρ ὁ ἀνωγῶν·